

Quis confurget mihi aduersus malignates aut qs stabit mecu aduersus opantes iniquitate (ipli canes) .i. pdicatores (dispertent ad manducandū) boies: sū illud Act. x. Macta et maduca: et dicit (dispertent) qsi dicat pdicabunt in multz locis. Jux illud Mar. vlti. Etes in mundū vni uersum pdicare euāgelii oi creature (si nō non fuerint saturati) .i. si nō fuerint pmissi pdicare i publico (murmura bnt) .i. in secreto tolebunt. Alia lra planior est q bz (cū saturati nō fuerint nō murmurabūt) et hoc bñ competit bonis canib' q siue in pdicatione pficiāt siue nō: semp debēt esse patietes. ps. Venepatietes erūt vt annūcient. Potest etiā exponi de penitētib' qbuslibet (cōuertent) boim est qdā sp sunt cū deo q nūq' auertunt p pctm: et hñ nō sunt necesse cōuerti cū non sint auersi: pauca tñ vel nulli modo tales inueniunt: qz si dixerim' qm pctm non hēmus nos ipsos seducim': et veritas in nob non est: vt dicit. j. Job. j. Alij auertūt a deo. f. oēs pctōres Jux illud Esa. lix. Iniquitates vte diuiserūt in vob et deū vñ: et hñ necesse bñt cōuerti: s' qdā auertunt i iuuetute qdā in sectute qdā in senio: et h significatū est Matb. xx. Qz paterfamilias exiit pmo mane cōducere oparios in vinea suā in pñia. i. in puericia et in tertia. i. in adolescētia et in sexta. i. iuuetute: et in nona. i. in virilitate: et in vndecima. i. in senectute: h etiā dicit qd (ad vesper) .i. decrepita etate: p h qd dicit (cōuertēt) inuit eos auersos esse: sū illud Hier. viij. Quare auersus est pplus iste in hierlin auersione cōtentiosa apōben derūt mendaciū et noluerūt reuerti attendi et auscultari: nemo qd bonū est loqitur: nullus est q agat pñiaz sup peccato suo: et cōuersi (famē patiētur vt canes) illā. f. famem de q Matb. v. Beati q elurūt et sitiunt iusticiā. f. vt de se ipsis faciāt deo iusticiā satisfaciēdo de pctis q fecerūt: vel (famē) audiendi verbū dei. te q Amos. viij. Mittā famē in tēra nō famē panis neqz siti aq s' audiēdi vñ dei. (et cir cūbūt ciuitatē) vñ est penitēs circūre ciuitatē conscie sue ad eiciēdū lutū p pfectionē. Esa. xliij. Sume cibā cir cū ciuitatē meretrix obliuioi tradita: bñ cane frequēta cātū cū in cūbara sunt corde extense in lūgno et signat pñiam vbi caro nra extenditur in austeritate et rigore discipline. Jte ibi tāgunt et grosse et subtiles corde. sic de grossis et mī norib' siue de hūiliozibus pctis debem' penitere et pñiteri: meretrix obliuioi tradita est aia peccatrix quā deus obliuioi tradidit. i. de ea nō curat: bñ canit cū bñ pñitetur: in cātū est grauis son' et acut': cū q attribuit mala sibi: tunc est gnis sonus: cū bona deo. tunc est acut' sonus. Jte (cir cūbūt ciuitatē) mūdi ad cōtēmendū. Nat. ij. Dis q vi derit te resiliet a te. Josue. vij. In. vij. circūitu clāgentib' tubis currit hiericho. Pñio circūitu cognosce hiericho. i. mūdus qd est immūdus p luxurias. Secdo q est bestialis p gulā. Tertio q est inhuman' p avaritiā. Quarto q est debilis p pigriciā sine acadia. Quinto q est fatuus p inuidiā. Sexto q est crudelis p irā. Septio q est vanus p superbiā: et tūc cadūt muri hiericho. Item (circūbūt ciuitatē) .i. eccliam militantē ad imitandū. Cant. iij. Surgam et circūibo ciuitatē p vicos et plateas querā quē diligit aia mea. p vicos q sunt striciores intelligunt regulares: p plateas latiores intelligunt nō regulares et de vtriqz sumendū bonū exemplū. Jte circūbunt ciuitatē) .i. eccliam triumphantē p cōtēplationē. Sap. viij. Circūbā qrens vt illā mihi assumerē. Job. xxxix. Circūspiciē montes pascue sue et virentia queqz pquirit (ipsi) penitētes (dispertent) p diuersa loca p heremos: p religiones (ad manducandū) illud qd esuriūt. f. vt satisfaciāt deo (si nō non fuerint saturati) .i. si nō vñsum fuerit eis q sufficiēter satisfaciāt deo (murmurabūt) aduersus semetipos dicētes illud Esa. lxiij. Ecce dñe tu iratus es et peccauim' in ipsis suim' semp et saluabimur facti sum' vt immūdus omēs nos qsi pñus mēstruate omēs iusticie nre: sed istud murmur possēt eos in desperationē deicere nisi in deī misericōdia sperarēt: vñ bñ scqitur (hic autē) hic dicit in psona penitentiū de qbus loquebat (cātabo fortitudinē tuā) qua potēs es misereri quātiscunqz pctōribus: vñ in collecta dī. deus quioipotentia tuā parcēdo maxime et miserendo manife

stas (et exultabo mane misericordiam tuā) qñ mihi orietur sol iusticie et h per gram et in futuro p gloriā. Job. xj. Cum te cōsumptū putaueris orieris vt lucifer et habebis fiduciam pposita tibi spe (exultabo) dico qz fact' est (susceptor meus et.) h tāgunt quattuor. f. susceptor: refugū et adiutor. (susceptor) est dñs i baptismo (refugū) in penitētia (adiutor) in iusticia. f. in ope penitētie: et tandē (susceptor) in die tribulationis. f. qñ cor tribulat p contritionē. ps. Sacrificiū deo spūs contribulat' et. (adiutor meus) in iusticia faciēda et ego ero coadiutor: qz (tibi psallā) quia (tu es susceptor meus) q me suscipies i regno glorie tue. Jo. xliij. Iterū veniam et accipiā vos ad incipsum vt vbi ego sum et vos sitis: et hoc poteris facere qz tu es deus me' omnipotens et volēs facere: qz (tu es misericōdia mea) q nō vis morte pctōris sed magis cōuertatur et viuat Ezech. xliij.

Ad penitētes et peccatores.

Psalmus LIX

Ps. 59.

Deus repulisti nos et destruxisti nos: iratus es et misertus es nobis

Titulus. (In finē pro his q cōmutabūt in tituli inscriptione ipsi dauid in doctina. cū succēdit mesopotamiā syrie vel syriā sobal: et conuertit ioab et percussit edom in valle salinarū. xij. milia.) Titulus iste tangit duas hystorias: vnā q est. ij. Reg. x. et j. Paral. xij. De anon filio naas rege amonitarū q debonestauit nūcios dauid et vidēs q iniuriam fecisset dauid timuit sibi et conduxit exercitū de mesopotamia et syria et alijs locis: contra quē misit dauid ioab principē militie cū exercitu q deuicit eos: tangit et aliā hystoriā q est. ij. Reg. viij. vbi dī. Qz dauid percussit adadezer regē sabal q est pars syrie: et facta est syria tributaria dauid et cū reuertēret capta syria percussit de edom duodecim milia in valle salinarū: sed qz in nulla hystoria legit q dauid cōuertit ioab: nec q in pdict' va stationib' incēdia aliqua fecerit. Titulus mittit nos non ad hystoriā sed ad mysteriū. In pcedēti psal. egit de conuersione iudeoz et gentiū. hic autē ostēdit illā esse difficilē: quia cū magna difficultate eijcī dyabolus: et difficile fiunt carnales boies spūales. et etiā p multas tribulationes oportet intrare in regnum celoz. est ergo sensus tituli talis. Ps. iste dirigēs nos (in finē) xpm agit (pro his qui cōmutabunt) de infidelitate ad fidē de veteri vita in nouā (in tituli inscriptione) suscipiētes tituli inscriptionem (ipsi dauid) .i. christo. i. vt iā non sibi viuāt sed xpo: et hoc (in doctrinā eius) eūtes: sed hoc nō possunt nisi dñs corda eoz illuminet et accendat: vñ addit qd hoc factum est (cū succēdit) dñs igne charitatis: de quo Lu. xij. Ignis veni mittere in terrā: et qd volo nisi vt accendat (mesopotamiā syrie) q interpretat' eleuatio vocatio et significatio mūdi eleuatū per vocationē apostolorū (et syriam) q interpretatur sublimis et signat supbos q accēsi charitate humiliati sunt (sobal) vana vetustas: et signat inueteratos in pctō: q succēsi charitate renouati sunt (et cōuertit ioab) q interpretatur inimicus est dei vel dyabolū quē dñs tūc cōuertit in sugā (et percussit edom) .i. terrenitatē vt terreni homines celestes fierēt ad pfectionē quā pdicabant. xij. apostoli: vñ dicit (duodecim milia in valle salinarum) .i. in dī secreta hūilitate q est vics pro deo non pro terrenis: vallis est hūilitatē et sal discretionem designat. Materia ergo huius psal. est ista cōmutatio Intentio est ostēdere beatā esse tribulationē et amplectandā per quā fit cōmutatio de culpa ad gratiā de exilio ad patriā. Modus bipartit' est psal. Primo refert percussiones que fiunt pro ista cōmutacione perficiēda. Secundo agit de liberatione ab istis quā et precatur et affirmat ibi (vt liberētur) Dicit ergo iratus conuersus ad dominū (deus repulisti nos) a te cum peccatores effemus. Esa. lix. Peccata nostra diuiserūt inter nos et deū: vel (repulisti nos) a mūdi delectationibus repulsus est proprie dicit' puer quādo ab lacte et separatur ab vberē matris: et tunc quando mater vult cū ablatere et repellere ab vberē respargit summitatem vberis quā ponit in ore pueri aliqua amaritudine: sic dominus nos repellit ab vberibus mūdi per appositionē amaritū.

Figura.

dimis: scdm q dicit Greg. Mundus iste bu tot calamitati- bus pulsar: du tot aduersitates ingeminat: quid aliud q ne diligatur clamat: et illos q ad dei disciplinā nolūt acce- dere oportet ita repellī et ablatari et mundi illecebris: vn- de Esa. xlvij. Quē docebit scientiā et quē intelligere faci- et auditū ablatatus a lacte auulsus ab yberibus. Dicit q deus (repulisti nos) et hac repulsione (destruxisti nos). i. vicia in nobis vel nos ipsos: qz male eramus cōstructi pessi- me edificati: et ideo (destruxisti) vt bene nos edificares. Hier. j. Dedi te super gentes et regna: vt euellas et destru- as et disperdas et dissipes et edifices et plantes. j. Regū. x. Putaberis tu in virū alterū: sup hūc versum dicit Basil. Qui edificat celum superbie culmē: huic destructio reme- dio erit: vñ pro summo beneficio suscipiēde sunt infirmi- tates que adeo corporibus infligūtur per quas vel elatio destruit animo: vñ vel carnis et sanguis arrogantia edo- matur: et in hoc quod (destruxisti nos) vt bene edificares (iratus es) cū essemus filij ire (et miser es nobis) deus enī non solū tunc nobis blandit nobis miseret: immo cū irascatur flagellando scdm q dicit in Cant. Abac. Cū ira- tus fueris misericordie recordaberis. ps. nūquid obliuiscet mi- sereri deus: aut continebit in ira sua misericordias suas. ppter tēperamentū misericordie sustineri potest et debet duricia ire. Mich. vij. Fram dñi portabo quia peccauī ei. Et notan- dum est hic q dñs repellit a quinqz.

Quali de- us repellit a quinqz.

1. Veritate supbos: vt dyabolū Esa. xliij. et Adā Gen. ij. 2. Veritate studiosos scrutatores. Prouer. xxv. Perscru- tator maieftatis opprimef a gloria. ps. Accedet hō ad cor altū et exaltabitur deus. i. elongabitur ab eo. ij. Thiffi. ij. Semp discētes et nunqz ad scientiā veritatis puenientes. 3. Dignitate et redditibus et ambiciosos ingerentes se in patrimoniū xpī: sicut chore dathan et abyron. Mūeri. xvj. 4. Sacerdotio ociosos qui nolunt laborare vt sciant legē Deo. iij. Quia tu scientiā repulisti repellam te ne sacer- dotio fungaris mibi. 5. Merito hypocritas. Treñ. ij. Repulit dñs altare suūz maledixit sanctificatiōi sue hypocrite sunt sicut altare dei quia sunt exterius nitidi et intus vacui. Postea ostendit ordinē conuersionis. Primo enī incutitur hominibus ti- mor: vnde dicit.

2. Comouisti terram et conturbasti eam: sa- na contritiones eius quia commota est.

Ordo con- uersionis peccatorz.

Comouisti terrā). i. corda nostra terrena timore cōcus- sisti per minas tuas. ps. Illuxerūt choruscationes tue orbi terre: cōmota est et contremuit terra: et alibi. Illuxerunt ful- gura orbi terre vidit et cōmota est terra. choruscationes et fulgura dei sunt eius cōminationes: qbus auditis contre- misit terra cordiū nostrorū: ppter hoc incepit iohānes p- dicationē suam et cōminatōibus. Matb. ij. Progenies viperarū quis demonstrabit vobis fugere a vctura ira: vt scz timore incuteret quod est principū cōuertendū ad deū psal. Initiū sapientie timor dñi. et in Eccl. j. Qui sine ti- more est non poterit iustificari. Et nota q non dicit moui- sti: sed (cōmouisti) quia homo per se non potest inuere nec deus vult sine homine. Rom. ix. Non est volentis ne qz currentis sed dei misericordis: et Hiero. dicit de filio pro- digio: nec quidem bonā voluntatē reuertendi habuisset ni- si prius pater in occulto eam inspirasset. Secūdo post ti- more incutitur dolor de peccatis: vnde addit (et conturba- sti eam) psal. Anxiatus est super me spūs me⁹ in me tur- batum est cor meū: et bene post timore sequit dolor quia timor generat eum: vnde Jobā. v. Angelus domini descē- debat in piscinā et mouebatur aqua. angelus dñi est cōmi- uatio eius que nūciat homini qd dignius est morte et tūc mouetur aqua cōpunctionis et prodeunt lachryme cōtri- tionis: et dicit ibi in iohanne. q qui prius descēdit in pi- scinā post motionē aque sanus fiebat a quacūqz detineba- tur infirmitate: et cōtritione enī sequitur sanitas spiritua- lis: vnde petit hic et allegat subiungens (sana) o domine. (cōtritiones eius) i. vulnera peccatorū de quibus conte- ritur et hoc quia (cōmota est) quasi dicat. angelus descen- dit in piscinā et mouit aquam: ergo (sana eam) psal. Qui

sanat contritos corde et alligat cōtritiones eorū. et ostendit per quid cōmota est. scz per disciplinā: hic est angelus domini annūcians domini vtilia. psal. Disciplina tua ipse me docebit: est autem duplex disciplina verborū et verbe- rum dicit.

3. Ostendisti populo tuo dura: potasti nos vino compunctionis.

In sacra scriptura ostendit de dura.

Ostendisti populo tuo dura). i. in sacra scriptura vbi ostendit dominus dura que oportet hominē facere ad hoc q pueniat ad regnū: de quibus Act. xliij. Per multas tri- bulationes oportet nos intrare in regnū celorū. psal. Pro- pter verba labiorū tuorum ego custodiui vias duras. Itē ibi ostendūtur dura que passi sunt sancti pro christo: vn- de dicit Grego. Per passionē sanctorū intelligo quid illi passuri sunt quos deus reprobat si sic punit illos quos amat Luc. xliij. Si hoc in viridi ligno faciunt in arido qd fiet. Itē ibi ostendūtur illa dura que sustinebunt mali: vnde Ezech. ij. In libro qui ostensus est ezechieli scripte erant lamentationes et carmen et ve. Dyabolus autē offen- dit populo suo mollia et occultat dura: sed christus econ- uerso scorpionis enī modum et naturā habet dyabolus et peccatū facie blandit et cauda pungit et venenat. Luc. xj. Si petierit ouū nūquid porriget illi scorpionem: sic facit ille pater amozreus: de quo Ezech. xvj. Sequitur de disci- plina verberū que duplicia sunt. scz propria et aliena. De proprijs dicit (potasti nos vino cōpunctōis). id est ama- ritudinibus et tribulatiōibus. Hiero. xxv. Sume calicem vini furoris huius de manu mea et propina cunctis genti- bus ad quas ego mittam te. Hiero. xliij. Ecce quibus non erat iudiciū vt dicerent calicē bibentes bibent et tu quasi innocens relinqueris: non eris innocens sed bibēs in hoc qd dicit (vino) notatur dulcedo: in hoc qd dicit (cōpunc- tionis) notat amaritudo: et iungūtur simul quia dñs nō dat hic vñ eorū sine altero. Prouer. xliij. Cor qd nouit amaritudinē anime sue in gaudio illius nō miscbitur ex transeus. psal. scdm multitudinē dolorū meorum in corde meo: consolationes tue letificauerūt animā meā. Grego. Mirabili dispensatione dñi exterius affligit interius refi- cit. sed multi nolūt bibere hoc vinū ppter amaritudinem quā inueniūt exterius: sed nisi bibant de amaro nunqz bi- bent de dulci. Matb. xx. Nescitis quid petat? potestis bi- bere calicē quē ego bibiturus sum. de hoc satis bonū ver- bū et exemplū: dicit Boetius in libro de cōsolatione vicēs q in palatio iouiniano erant duo volia: vñ de optimo vi- no: et aliud de amarissimo: et qcumqz volebat de bono bibe- re oportebat q prius biberet de amaro. Dyabolus quof- dā potat de vino heresis. Apoc. xvij. Inebriati sunt q ba- bitant terrā de vino prostitutiōis eius: quos dā de vino lu- xurie. Eph. v. Nolite inebriari vino in q est luxuria: quof- dā de vino inuidie. Deu. xxxij. Fel draconū vinū eorū. De verberibus autē aliorum dicit.

4. Dedisti metuentibus te significationem vt fugiant a facie arcus.

Dedisti metuentibus te significationē). i. alios verberā- do insinuasti eis (vt fugiāt a facie arcus) i. ab ira iusti iu- dicij: sicut enī aliquādo verberat carulus coram leone vt leo castiget et timeat: sic dñs aliqñ alios verberat corā no- bis vt nos timeam⁹. Prouer. xxj. Multrato pestilente sa- piētior erit paruulus et dicit (dedisti) qz hoc magnū donū dei est: vel (significationē) vocat ipsas sanctorū tribulatio- nes qz deus dat eis in pñti vt a futur⁹ liberent: et ideo cō- grue dicit (dedisti) qz hoc magnū est donū dei: vñ Grego. Sancti supra se temporalē penam lucrū putant: quia per hanc eternā euadere non ignorant: vel (significationem) appellare possumus crucē et carnis mortificationē quam dat deus metuentibus se. Eccl. j. In thesauris sapientie si- gnificatio discipline et quis est thesaurus sapientie. Solu- tio. Esa. xxxij. Timor domini ipse thesaurus eius: in the- sauro ergo sapientie est significatio discipline quia qui ti- met deus faciet bona. Eccl. xv. et Sal. v. Qui christi sunt carnē suam crucifixerunt cū vitijs et concupiscētijs hanc

significatione ostendit apostolus sibi dari: dicens. Gal. in fine. Stigmata dñi nostri iesu xpi in corpore meo porto: et hanc significatione crucis. s. et tribulationu et mortificatio nis carnis dat illis deus (vt fugiat a facie arcus). i. a vindicta iudicij. Ezech. ix. Dñm aut super que viderit tbau: ne occidatis: et dñi iudicij sine vindicta dei arcus.

Judicij si ue vidicta dei qre di. at arc? et qst arc? in sacra scr. p tura di tri pliciter.

Quia sicut arcus quato magis tendit vel intensat: tan to grauius percutit: sic vltio iudicij quato amplius plon ga tur tsto grauius cõdemnabit impenitentes. Ro. ij. Ignoras qm benignitas dei ad penitentia te adducit: tu autem vni duricia tua et impenitens cor rebaurizas tibi ira in die ire et reuelationis iusti iudicij dei. Et nota q arcus dñi tri pliciter in sacra scriptura: pter istu modu.

Chrisus passus in byride em est et aqueus color et igne us: chrisus aut in passione ostendit et aqueu et igneu colo re: q vt habet Jo. xix. De latere eius exiit sanguis et aq Can. v. Dilectus meus candidus et rubicundus: de hoc ar cu Sen. xlvij. Dabo tibi partem eẽ fratres tuos qua tulit de manu amorci i gladio et arcu meo. sic noster verus ia cob xps dabit vobis partẽ vnã. s. carnis glorificatione ex tra fratres nostros. i. angelos qua ipse tulit in gladio pã dicationis et in arcu passionis.

Sacra scriptura. Sen. ix. Arcu meũ ponã in nubibus. id est scriptura in sanctis. Job. xix. Arcus meus in manu mea instaurabit: vbi dicit Grego. Arcus in manu instau ratur: dñi quicquid ex sacro eloquio studen do aquiritur operando implet. j. Paralyp. ij. Egregij pugnatōres ten dentes arcum.

Bonus platus. Eccl. xlvij. Tude arcũ et benedic q fecit illũ. Apo. iij. Yris erat in circũitu sedis. Iste arcus debet esse bicolor. s. aqueus lachryma cõpassionis: et igneus ze lo charitatis. Et nota q yris nunq̃s apparet in plana me ridionali sed tm̃ in orientali et occidentali et septentrionali: sic prelatus debet esse in orĩtali quo ad neophitos nutriẽ dos: in occidentali quo ad labentes sustentandos: in septẽ trionali quo ad lapsos releuandos: raro aut in meridio nali. i. apud viros perfectos qui nullo indigẽt. Matb. ix. Non egent qui sani sunt medico.

Ut liberentur dilecti tui: salua se dexte ra tua et exaudi me.

Ut liberentur. Secũda pars superius ostendit quomo do suos erudit dñs per disciplina verborũ et verberũ: hic aut ostendit quare hoc facit. s. vt liberet eos: vnde gratio res debet esse et tribulationes que botem liberat. De libera tione ergo hic agit precans pro ea et affirmas eã: vnde di cit (vt liberetur dilecti tui) Judith. xij. Orabat iudith do minũ deũ israel vt dirigeret viã eius ad liberatione popu li sui: vt liberetur a seruitute dyaboli in pñti. Joban. viij. Qui facit peccatum seruus peccati est. De liberatione ha betur in eodẽ capitulo. Si filius vos liberauerit vere libe ri eritis. ij. Cor. iij. Vbi spiritus domini ibi libertas. Itẽ vt liberetur ab offũ pena et miseria in futuro. Roma. viij. Ipsa creatura liberabit a seruitute corruptionis et liber tatem glorie filiorũ dei dilecti. Job. xv. Jam nõ dicã vos seruos: sed amicos. hic aut orat vt eueniat dicens (salua fac) id est salua perditos (dextera tua) saluez faciedo eos dexteros qui modo sinistri sunt: sinistri sunt qui tempo ralia amant et querant. dexteri qui eterna. Prouerb. iij. Longitudo dierũ in dextera eius: in sinistra aut eius diuitie et gloria: vel sic (salua fac) saluet me (in dextera tua) quãdo statures oues a dextris: hedos autem a sinistris sci licet in die iudicij: vt habet Matb. xxv. (et exaudi me) q̃ stificat: dignum est vt audias me: quia nõ peto tempora lia sed eterna. Job. xvij. Si quid petieritis patrem in no mine meo dabit vobis: temporalia aut nõ sunt quid sub stantiale: sed accidentalia: vnde Matb. xj. Nec oia adij cientur vobis: quando autẽ ista petunt non est homo di gnus vt exaudiat: vñ. iij. Regum. xj. Cum mulier petijt dicens salua me domine mi rex. respõdit ei: nõ te saluet do minus qz scz vidit qz petebat salutem temporalẽ: vnde ad didit dices: vñ te saluare possuz: de area an te rotulari et

probat qz deus salua faciet et exaudiat: quia promisit: vñ de sequitur.

Deus locutus est in sancto suo letabor et partibor siccamam et conuallem taber naculozum metibor.

Deus pater (locutus est in scõ suo). i. in filio qui an thonomatice dicit sanctus. Dan. ix. Angat sanctus san ctõrũ. Heb. j. Nouissime diebus istis locutus est nobis in filio qui saluez promisit. xv. Matb. q. ponet agnos a dextris etc. et illud Job. xvj. Si quid petieritis etc. et ista predicta duo promisit et inde sequit leticia: vñ addit (leta bor) psal. Letatus sum in his que dicta sunt mihi: in do miũ comũ ibimus: et quia bec non habent nisi homo la borez in hac vita: sicut dicit August. Cum audis deum re quieuisse post opera: frustra speras requie nisi post labo rem: ideo de labore addit (et partibor siccamã) siccamã in terpretat humerosã vel laboriosa: partit ego siccamã qui diuersimode laborat: modo in actiua: modo in cõtempla tiua: sicut dicit in psal. In die mandauit dominus miseri cordiã suã. id est opera misericordie precepit fieri de die ad litterã: et nocte canticũ eius. scz laudis et cõtemplatio nis: de hac siccamã. id est de labore. Sen. xlvj. Isachar asinus fortis accubã inter terminos vidit requie qd eẽt bo na et terrã qz esset optima et supposuit humerũ suũ ad por tandũ: sed quia omia cito amittuntur: nisi sub custodia hu militatis restringant. ideo de humilitate seqtur cum dicit (et cõuallem tabernaculozum metibor) conuallis dicit vbi est duplex vallis in quo notat duplex humilitas. scz inte rior et exterior: qdam em̃ pretendũt humilitatem exterius quam nõ habet interius Eccl. xix. Est qui nequiter se hu militat et interiora eius plena sunt dolo: sed vera humi litas est in corde radicata et in corpore manifesta. Matb. Discite a me qz mitis sum et humilis corde. de his valli bus dicit in psal. Vallẽ abũdabunt frumẽto. Prouerb. ix. Vbi humilitas ibi sapientia: ecce frumentũ in vallibus et bene dicit (cõuallem tabernaculozum) tabernacula enim sunt militantiũ et illi humiliari debent qz adhuc sunt in mi litia ceteri non sunt de victoria: vnde dicit Bern. Nõ glo riatur accinctus eque vt distinctus: cõualis ergo taberna culozum est humilitas sanctorũ qui deo militant qua meti ri debemus nos ei cõformãdo et eam imitãdo: vñ Grego. Scriptura facta narrat virorũ fortũ vt ad similia corda prouocet infirmorũ. Job. v. Voca si est qz tibi responde at et ad aliqũ sanctorũ cõuertere: voca. scz reduc ad me moriã si est in numero sanctorũ qui tibi respondeat equa litate vite et ad aliqũ sanctorũ cõuertere per imitatione. Post hoc et ex his sequitur cõmunio omniũ bonorũ que fiunt in ecclesia: vnde addit.

E De vera et falsa humi litate.

Deus est galaad et meus est manasses: et effraim fortitudo capitis mei.

Deus est galaad vox est viri iusti (galaad) interpretat aceruus testimonij et signat sanctã ecclesiam vallatã multẽ testibus: et hoc est viri iusti scõm qz dicit aplus. j. Eborũ. iij. Dia nra sunt siue paulus siue appollo siue cephe. et qz in ecclesia sunt due vite. scz actiua et cõtemplatiua bona ecclesie: vel in actiua vel in cõtemplatiua quasi subdiu dens de vtraqz subiãgit: vñ dicit (et meus est manasses) id est mea sunt bona vite cõtemplatiue vbi homo obliu scitur terrenorũ: manasses em̃ obliuiũ interpretat. Pbil. iij. Posteriori oblitus ad anteriora me extẽdo (et effraim fortitudo capitis mei) i. bona actiuor qz per effraim desi gnatur eo qz fructũ faciũt in alijs corroborãt mentẽ meã: caput em̃ dñi mens: vel (fortitudo sunt capitis mei) i. xpi qz ipm faciunt mihi fortius muliere: vel per galaad signi ficatur martyres: martyr em̃ idẽ est qz testis: vnde marty ribus dicit dñs. Esa. xliij. Vos estis testes mei. De his di cit Job. x. Instauras testes tuos cõtra me: dominus em̃ istos testes contra nos instaurat quia cũ tot et tanta passi fuerint et nos nihil pati velimus: ipsa eorũ cõparatio nos accusat. per manassem intelligunt cõfessores qui omia qz

F Quasi per galaad ma nasses et ef fraim sig nificãt mar tyres cõfes sores et vir gines.

mādi sunt obliuiscētes soli teo vacare studēt: vñ in vitas patrū legif de quodā q̄ obliuiscēte fuerat comedere z cū di- scipulus eius hortaret vt comederet: rēdit si non comedi mus comedamus. Per effraim intelligunt v̄gines q̄ quā to fructū carnalē facere renūit: tanto magis in fructibus spūalibus p̄ficiunt: vñ Esa. lviij. Nō dicat eunuchus ego lignū aridū: qz bec dicit dñs eunuchis q̄ custodierunt sab bata mea z elegerūt q̄ ego volui z tenuerūt sedus meum dabo eis in domo z in muris meis locū z nomē melius a filiis z filiab. Esa. liiij. Letare sterilis q̄ nō paris q̄ mul ti filij deferte qz eius q̄ habet virū: aliquādo aut contingit qz aliq̄s multa bona bz: sed qz sub malo dñio est parū va let ei q̄quid habet: id de bono dominio subiungit.

Juda rex meus: moab olla spei mee.

Juda .i. christus de tribu iuda nat? fm carnē (rex me- us) qui regit me p̄. Dñs regit me z nihil mihi deerit: z ita me regit qz etiā mala que mihi inferunt ad bonū meū cō- uertit. Rom. viij. Omnia cooperant in bonū bis q̄ fm p- positū vocati sunt sancti. hoc est quod sequit (moab olla spei mee) moab interpretat ex parte z significat malos q̄ bus dicit dñs Job. viij. Eos ex parte dyabolo estis isti sunt olla qz cōtra sanctos bulliūt: inferētes eis tribulatio- nē olle seruētī p̄parabilē. Job. xli. Dicit de dyabolo serue scere faciet. q. ollā profundū mare: z sic humor peccati q̄ est in sanctis p̄ hāc ollā cōsumit z deficcatur z ipsi sancti sibi decocti dño lapidī efficiunt sicut carnes in olla: et bec olla est accētio siue inflāmatiō (spei mee) quia sicut dicit Grego. Tanto spes in deo solidior: surgit quāto q̄s graui ora pro eo sustinuit. Rom. v. Tribulatio patientiā opera tur: patientiā v̄o sp̄s: s̄ ad hoc qd̄ h olla utilis sit z bene refi- ciat boiem: necesse est qz imponat farina caritatis: ante em̄ q̄ h farina apponat est mors in olla p̄ ipatientiā aut odiū aut desperationē: vñ. iij. Reg. iij. dicit qz belisus p̄ cepit vni de pueris suis pone ollā grandē z coque pulmē tū filijs p̄phetariū: z ille egressus est z inueniens vitē silue strem collegit colloquitidas agri z reuersus concidit in ol- lā pulmenti: de quo cū gustassent exclamauerunt mors in olla: mors in olla vir dei z nō potuerūt comedere: z ille se- cit farinā mitti in ollā z nō fuit amplius quicq̄s amaritu- dinis in olla: vel sic (iuda rex meus) .i. cōfessio. iudas em̄ interpretat cōfessio: sp̄s em̄ ordinare v̄o exercitū suū cō- tra dyabolū in quo exercitū iudas .i. cōfessio debet esse rex fm qz dixit mathathias. ij. P̄mi machab. iudas macha- beus fortis viribus a iuuetute sua sit vobis p̄ncipes mili- tie. Itē Judi. j. Cōsulerūt filij israel dñm dicentes quis ascēdet ante nos contra chanaanū z erit dux belli: dixitqz dñs iudas ascēdet: ecce dedi terrā in manu eius. iude autē .i. cōfessione attridit regnandī dignitas: qz cū peccator si- ducialiter cōfiteat z abiecta verecundia peccata enormia aggredit: reliquis exercitus sp̄s fortiter aniat z sub ta- li p̄ncipe hostes viriliter cōculcat: sed si iudas tepide agit totus exercitus infirmat: vnde. j. Machab. ix. dicit. In- das cecidit z ceteri fugerūt z in eodē. v. dixit. Chimothē cū appropiauerit iudas z exercitus eius ad torrentē aque si transierit ad nos prior: nō poterimus sustinere: si autē ti- muerit transire transiretem? ad eos: torrens est motus ani- mi fluctuantis: quādo. s. peccator z confiteri appetit p̄ sa- lute z cōfiteri erubescit pro peccatorū enormitate z iudas nō transit torrentē quādo p̄ erubescencia omittit hui? sus- citationē calcare: tūc aduersarius p̄ualer: si v̄o iudas au- cter. transierit aduersariū perimit z possit timere aliquis qd̄ non possit inuenire misericordiam etiā si cōfiteret peccata z faceret penitentiā contra qd̄ dicit (moab olla spei mee) id est magni peccatores qui veniā habuerūt mihi p̄stant fiduciam: et possit esse thema de beata magdalena q̄ fuit olla moab. moab em̄ interpretat aqua paterna z ipsa quā doqz secuta est aq̄s impudicitie: et erat olla intus ardens et extra sordes. Osee. vij. Omnes adulterātes quasi ciba- nus succensus a coquente: sed ipsa de olla facta est p̄bia- la: scdm qz de ipsa cantat ecclia post fluxu carnis scanda- a sit ex lebetes p̄biāla in vas translata glorie de vase cōtu- melic: vnde Zaba. xiiij. Erunt lebetes in domo dñi quasi

B p ollas mali signi- ficant et q̄ lū hāc ebu- lire facit de us ad utili- tate bono- rū z inflā- mationem sp̄i eozū.

Figura

De v̄tute cōfessiois.

Figura.

Qualit̄ ma- ria magda- lena fuit ol- la moab z olla spei.

p̄biāle corā altari: s̄ est mutatio dextere excelsi: vnde be- ne intitulat psal. Iste pro bis q̄ cōmutabunt. z dicit (ol- la spei) qz sicut in olla decoquit z preparat cibus qui refi- cit. ita in magdalena z alijs talibus magna spes prepara- tur peccatorū: vnde Osee. ij. Dabo eis vallē achor: ad ape- riendā spem: p vallē ad quā confluūt sordes: significatur sentina peccatorū: per achor qui interpretat turbatio: si- gnificat cōtritiō cordis: z penitētia que quādo p̄dicte val- li superuenit sordes q̄ confluxerūt abluūt: ex quo ergo ta- lem regē bz vir iustus. s. xpm scdm p̄mā lecturā vel con- fessione scdm aliā nihil em̄ timendū est: sed cōtemnere de- bet mundū z dyabolū: vnde bene sequit.

In idumeam extemdam calciamentū me- um mihi alienigene subditi sunt.

In idumeā extemdā calciamentū meū idumea interp̄- rat terrena: z significat mundū in quē vir iustus extendit calciamentū calcādo z cōtemnēdo ipm: calciamentū autē qd̄ sit de corio mortui animalis z munit pedes signat memoriam mortis q̄ bñ munit pedes. i. affect? ne ad obices q̄s offert mūdus offendar: fm qz dicit Hierony. Facile cōtemit oia q̄ se semp cogitat esse moriturū: z hoc est supare mundū. Josue. j. Omne locū quē calcauerit vestigiū pedis vestri vobis tradā: qz illi soli sunt dñi mundi q̄ illuz cōtemnunt vñ addit (mibi alienigene subditi sunt) .i. illi de q̄bus p̄e- dictū est (moab olla spei mee) .s. mali z p̄secutores z etiā demones: qz dñ nos infestāt nobis nolētes coronas fabri- cāt: vel scdm qz (rex) dicit (iuda) .i. cōfessio: p idumeā in- telliḡ peccatū in qd̄ penitās extendit calciamentū cum postq̄ cōfessus est reluctat cōtra pctm vt non dñetur pec- catū in suo mortali corpe. Ro. vi. Et supplantat illud fm qz dicitur Gen. iij. Sub te erit appetit? tuus. i. peccati: z tu dñaberis illius: z hoc est qd̄ hic sequit (mibi alienige- ne) .i. motus peccati a dyabolo suggerente geniti (subditi sunt) calciamentū autē qd̄ munit pedes affectus p̄tra pec- catū: sicut pōt dici memoria mortis: fm illud Eccl. vij. In oibus opibus tuis memorare nouissima tua z ineter- nū non peccabis: vel (calciamentū) est exemplū sanctorū vñ Heb. xij. Recogitate eū qui talē aduersus semetipsuz sustinuit a peccatoribus contradictionē vt non fatigemini animis vestris deficientes: non dñ em̄ vsqz ad sanguinē re- stituisis aduersus peccatū repugnātes: vel in p̄sona xpi legif (in idumea extemdā calciamentū meū) idumea ad lit- terā terra est in qua habitauit esau: q̄ inde dicit edom: et signat mundū (calciamentū) xpi est euāgelii: qz sicut cal- ciamentū sit de corio mortui animalis: sic euāgelii de morte xpi z munit pedes affectuū: hoc calciamentū extēdit in idu- meā: qz fecit p̄dicari euāgelii p totū mundū. Matb. in fi- ne. Itē p̄dicare euāgelii omni creature. ps. In oēm terrā eriuit sonus eoz. z. Itē (calciamentū) dicit xpi humani- tas: vñ sic exponit hoc basilius: calciamentū dei verbū ca- ro eius est qua velut calciatus sermo dei hūc nostrū calca- uit mundū. Cant. vij. Oz pulchri sunt in calciamentis gres- sus tui filia p̄ncipis. i. o ecclia: sed synagoga est domus dis- calciati q̄ incarnationē nō credit. Deut. xvj. Vocabis no- men illius in israel domus discalcia: de isto calciamento Job. j. Cuius non sum oignus solucere corrigiā calciame- ti. z tum p̄pter predicationē euāgelij: tū p̄pter incarnatio- nē meā dicit xps (mibi alienigene subditi sunt) .s. gentes licz indigene. i. iudei non sint subditi per fidē. Osee. ij. Di- cā non populo meo populus meus es tu z ipse dicit mi- hi deus meus es tu: postea ostēdit per qd̄ sit ista subiectio scz per predicationē: vnde dicit.

Quis deducet me in ciuitatem munitaz: quis deducet me vsqz in ydumeam.

Quis deducet .i. nomen meū (in ciuitatem munitā) id est in populū gentiliū qui est ciuitas munita contra de- um z vallata muro infidelitatis: de hac ciuitate Osee. xj. Ego dominus z nō homo in medio tui sanctus z ciuitatē nō ingredior: (quis deducet me vsqz in ydumeā) .i. in gen- tilitatē (idumea) em̄ interpretat rubea vel terrena z gen- tilitas fuit terrena per cupiditatē: rubea p crudelitatem.

Quis deducet me vsqz in ydumeam.

Quis deducet .i. nomen meū (in ciuitatem munitā) id est in populū gentiliū qui est ciuitas munita contra de- um z vallata muro infidelitatis: de hac ciuitate Osee. xj. Ego dominus z nō homo in medio tui sanctus z ciuitatē nō ingredior: (quis deducet me vsqz in ydumeā) .i. in gen- tilitatē (idumea) em̄ interpretat rubea vel terrena z gen- tilitas fuit terrena per cupiditatē: rubea p crudelitatem.

Quis deducet me vsqz in ydumeam.

Quis deducet .i. nomen meū (in ciuitatem munitā) id est in populū gentiliū qui est ciuitas munita contra de- um z vallata muro infidelitatis: de hac ciuitate Osee. xj. Ego dominus z nō homo in medio tui sanctus z ciuitatē nō ingredior: (quis deducet me vsqz in ydumeā) .i. in gen- tilitatē (idumea) em̄ interpretat rubea vel terrena z gen- tilitas fuit terrena per cupiditatē: rubea p crudelitatem.

Quis deducet me vsqz in ydumeam.

Quis deducet .i. nomen meū (in ciuitatem munitā) id est in populū gentiliū qui est ciuitas munita contra de- um z vallata muro infidelitatis: de hac ciuitate Osee. xj. Ego dominus z nō homo in medio tui sanctus z ciuitatē nō ingredior: (quis deducet me vsqz in ydumeā) .i. in gen- tilitatē (idumea) em̄ interpretat rubea vel terrena z gen- tilitas fuit terrena per cupiditatē: rubea p crudelitatem.

Quis deducet me vsqz in ydumeam.

Quis deducet .i. nomen meū (in ciuitatem munitā) id est in populū gentiliū qui est ciuitas munita contra de- um z vallata muro infidelitatis: de hac ciuitate Osee. xj. Ego dominus z nō homo in medio tui sanctus z ciuitatē nō ingredior: (quis deducet me vsqz in ydumeā) .i. in gen- tilitatē (idumea) em̄ interpretat rubea vel terrena z gen- tilitas fuit terrena per cupiditatē: rubea p crudelitatem.

R Qualit̄ me- moria mor- tis dē cal- ciamentū.

Idumea qd̄ sit z qd̄ significet z q̄r xps in idumeā ex- tendit cal- ciamentuz sui euange- lij z sue bu- manitatis

Abd. j. Legatum misit ad gentes cōsurgamus aduersus edom ad preliū (quis) in q̄ (deducet me) dicit x̄ps quasi dicat nullus nisi tu deus pater: vnde sequitur.

Nonne tu deus qui repulisti nos et non egredieris deus in virtutibus nostris.

Hōne tu deus rē. sed melius cōpetit fm ea q̄ sequit̄ vt in p̄sona viri iusti legat̄ (quis deducet me) q̄si dicat iustus viri supra (in ydumeā extendā calciamentū meū) .i. in mūdo cōtempnēdo ip̄m: sed cui? virtute hoc faciaz non mea: sed tua o dñe: hoc est qd̄ dicit (q̄s deducet me in ciuitatē munitā) .i. in mundū q̄ est ciuitas munita cōtra deū r̄ cōtra viros iustos: vt postea dicit (q̄s deducet me vsq; in idumeā) hoc est illa munita ciuitas. f. mūdus. supradiximus q̄re p̄ idumeā mūdus significat̄. q̄s in q̄ (deducet me in idumeā) vt eā cōtempnēdo cōculcet: nisi tu o dñe: h̄ est qd̄ sequit̄ (nōne tu de?) deduces me (q̄ repulisti nos) a mūdū delectatōib; vt in p̄mo vsu bui? psal. expositū est q̄ dñs repellit a lacte mūdane dulcedinis: apponēdo aliud amarū sicut tribulationē mūdū: q̄ p̄mittit sanctos dep̄mi a mūdō: sed tñ liberat eos dādo patientiā: licz nō aufereudo pressurā: hoc est qd̄ addit (r̄ nō egredieris deus in virtutibus nostris) q̄si dicat nō ita exterius: sed apte liberabis sicut solebas liberare filios isrl̄: sed interius dādo patientiā. Grego. Tūc melius liberat cum patientiā dat. **Cañ. Abac. Ibi abscondita est fortitudo ei? .f. in cruce vbi victoriā habuit de dyabolo: sed abscondita fuit fortitudo sua: eo q̄ passionē sustinebat: sicut in passionib; sanctorū h̄ autē interior fortitudo in duob; consistit. f. in patientia r̄ in cōtempnū tp̄aliū rerū vel subsidiorū: de patientia dicit.**

Ba nobis auxilium de tribulatōne: quia vana salus hominis.

Ba nobis auxiliū de tribulatōe) .i. ipsa tribulatio nob̄ sit auxiliū qd̄ sit p̄ patiam. Greg. Adiuuā virtutū tribulatio est. De cōtempnū tp̄aliū subdit (q̄ vana salus hominis) .f. salus expectata ab hoie: vel vanū est expectare salutē ab hoie. ps. Homo vanitati filius fact? est. est em̄ q̄si fantasia. mō em̄ appet magnū qd̄: r̄ postea nō inuenit̄. **Iac. iij. Que est vita n̄ra vapor: ad modicū parēs r̄ cinis ceps exterminabit̄: sic est vana salus hois: f. nō salus dei: q̄**

In deo faciemus virtutem: et ipse ad nihilum deducet tribulantes nos.

In deo faciemus virtutē) .i. virtuosam victoriā. ps. In te inimicos n̄ros ventilabim; comū: dicit in deo nō bo mine. j. **Wach. iij. Nō in multitudine exercitus victoria belli: sed de celo fortitudo est: r̄ bñ (in deo faciem; virtutē) q̄ ipse facit virtutē in nobis. Col. j. Laboro certādo scdm̄ opationē eius quā operat̄ in me in virtute: hoc est qd̄ seq̄tur (r̄ ipse ad nihilū deducet inimicos n̄ros) .f. dyabolū r̄ malos hoies. Mal. vlti. Erūt sicut cinis sub planta pedū vestroz. Ro. vlti. Deus cōteret sathan sub pedib; n̄stris: hoc sit qñ homo fortiter resistit tēptationib;: r̄ quādo viriliter cū patientia sustinet tribulatiōes. h̄ notandū q̄ supra dixit ciuitatē munitā esse mundū r̄ sunt multa p̄tinentia ad munitiōē huius ciuitatis. vs.**

- M**uri.
- F**ossatū.
- T**urres.
- P**ropugnacula.
- S**cuta.
- S**alex.
- S**agitte.
- A**rcus.
- F**acula.
- G**exilla.
- L**orice.
- H**abitatores.

Habet em̄ murū diuitiarum: vnde Naum. in fine. Aque muri eius id est diuitie q̄ fluūt r̄ reflunt sicut aque. ps. Super muros eius iniquitates: quia frequenter diuitie aut inique acquirūtur aut inique possidentur vnde vocantur mammona iniquitatis **Luc. xvj. Facite vobis amicos de mammona iniquitatis.** **F**ossatum huius ciuitat̄ est auaricia qd̄ impleri non potest. **Eccles. v. Avarus nō implebit̄ pecunia.**

Turres sunt dignitates mundi. **Esa. xx. In die interfectionis multozū cū ceciderint turres erit lux lune sicut lux solis. id est in die iudicij quādo cadunt honores r̄ dignitates quia sicut dicit **Esa. ij. Incuruabit̄ alitudo virozū****

et exaltabit̄ dñs solus in die illa: tunc lux lune. i. ecclie militantis erit sicut sol solis. i. ecclie triūphantis: quia tunc adueniet regnū dei. id est regnū militantis ecclie veniet ad regnū triumphantis.

Propugnacula sunt scie seculares. **Jud. ix. Erat turris excelsa in medio ciuitatis. i. dignitas in medio mūdū: r̄ paulo post dicit: r̄ sup̄ turri tectū stātes erāt p̄ ppugnacula. i. p̄ sciētias seculares: p̄ has em̄ stāt multi in turre dignitatē**

Scuta sunt excusatiōes. **Job. xli. Corpus ei? quasi scuta fusilia r̄ cōpactum squamis sese p̄mentibus vna vni cōiungitur r̄ nec spiraculū quidem incedit per eas.**

Salex est vana spes de satisfactōe r̄ venia. **Eccles. v. Ne tardes cōverti ad dñm r̄ ne differas de die in dies r̄ in eodem. Ne adicias peccatū sup̄ peccatū r̄ dicas miseratio dei magna est peccatozū meozū miserebitur.**

Sagitte sunt detractiōes. **Hiere. ix. Sagitta vulnerās lingua eozum.**

Arcus est pravū iudiciū. **Psal. vij. Facti sunt quasi arcus dolosus cadent gladio: arcus dolosus est qui p̄mo do minū suū vulnerat: hoc est iudiciū pravū: q̄ sicut dicit **Ro. ij. In quo aliū iudicas teipsum condemnas.****

Facula sunt verba adulationis. **psal. Molliti sunt sermones eius super oleū: r̄ ipsi sunt iacula.**

Gexilla sunt prava exēpla. **Sap. ij. Memo expers sit luxurie nostre vbiq; relinquamus signa leticie nostre.**

Lorice sunt delectationes sibi cōnere. **Eccles. xliij. Indus et se quasi lorica aquis. i. delectationibus que terminū habent mare amaritudinis eterne.**

Habitatores hui? ciuitatis determinātur. **Ezech. xxvij. Perse r̄ lidij r̄ libes erant in exercitu tuo viri bellatores tul. perse interpretatur latera sua disfluentes r̄ signat super bos qui non possunt habere latera. i. aliquos pares quos ipi non disfluant r̄ dilaniēt: q̄ volunt eos sibi subijcere: lidij interpretantur nati vel generati r̄ signat luxuriosos qui semp̄ studēt generationi: libies interpretatur introitus. r̄ signat cupidos q̄ semp̄ sunt in introitu dñq; sitim sedare cupit sitis altera creuit: h̄ sunt ergo habitatores huius ciuitatis: de q̄bus dicit. **Job. ij. Omne qd̄ est in mundo est cōcupisctia carnis r̄ cōcupisctia oculoz; r̄ supbia vite.****

Psalmus LX
Aaudi deus deprecationem meam: intende orationi mee.

Titulul (In fine i hymnis. ps. dauid) **I**n p̄cedēti psal. egit de fructu tribulatiōis. h̄ autē lz in tribulatiōe positus sit iustus vel ecclia laudat deū r̄ de exaltatiōe sua r̄ triūpho quā habet in agonia tribulatiōis: gratias agit: vñ sensus tituli talis est (ps) iste dirigēs nos (in fine) christū (in hymnis) .i. in laudibus exhibitis (dauid) id est x̄po. **I**ntēdit autē alios monere ad laudē dei. bipartitus est psal. **P**rimo inter tribulatiōes positus iustus vel ecclia orat r̄ se p̄seueraturū dicit. **S**ecūdo se auditiū esse indicat r̄ laudes promittit ibi (q̄si tu deus meus). **D**icit ergo iustus (exaudi deus deprecationem meam) pro malis amouēdis (intende orationi mee) pro bonis adipiscēdis **E**t nota exaudire dicit̄ auribus: intēdere autē oculis: vox autē audit̄ aure: opus autē videt̄ oculis: r̄ h̄ duo necessaria sunt ei q̄ vult a dño exaudiri: vt nō tm̄ orat voce sed r̄ opere: nō em̄ cessat orare q̄ non cessat benefacere: r̄ iō postq̄ dixit (exaudi) addit (intēde) quasi dicat: audi vocē r̄ aspice ad opa. **I**tē per hoc qd̄ dicit (deprecationē) notat oratiōē suā esse assiduā vt hec p̄positio denotet extēsiōē: p̄positio em̄ q̄q; implet q̄q; mutat q̄q; minuit. **Ia. vlti. Multū valet deprecatio iusti assidua. Ite notat eā esse purā cū dicit (intēde orationi mee) oratio em̄ est ad deū tm̄: deprecatio autē q̄q; fit ad boiem: r̄ illa oīo dī pura q̄ ad deum solū ē: r̄ postea oñdit oratiōē suā generalē eē cū dicit**

A sinibus terre ad te clamaui: dum angretur cor meum in petra exaltasti me.

A sinibus terre ad te clamaui) iustus em̄ particeps est omnū oratiōū que fiunt in ecclia: vnde in psal. **P**articeps ego sum omnū timentū te. r̄ ideo dicit̄ clamare ad

Ps. 60.

9 4

Quali m̄
dus dī ci
uitas mu
nita duode
cim muni
tionibus.